Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26043
Copyright: Admont, Benediktinerstift

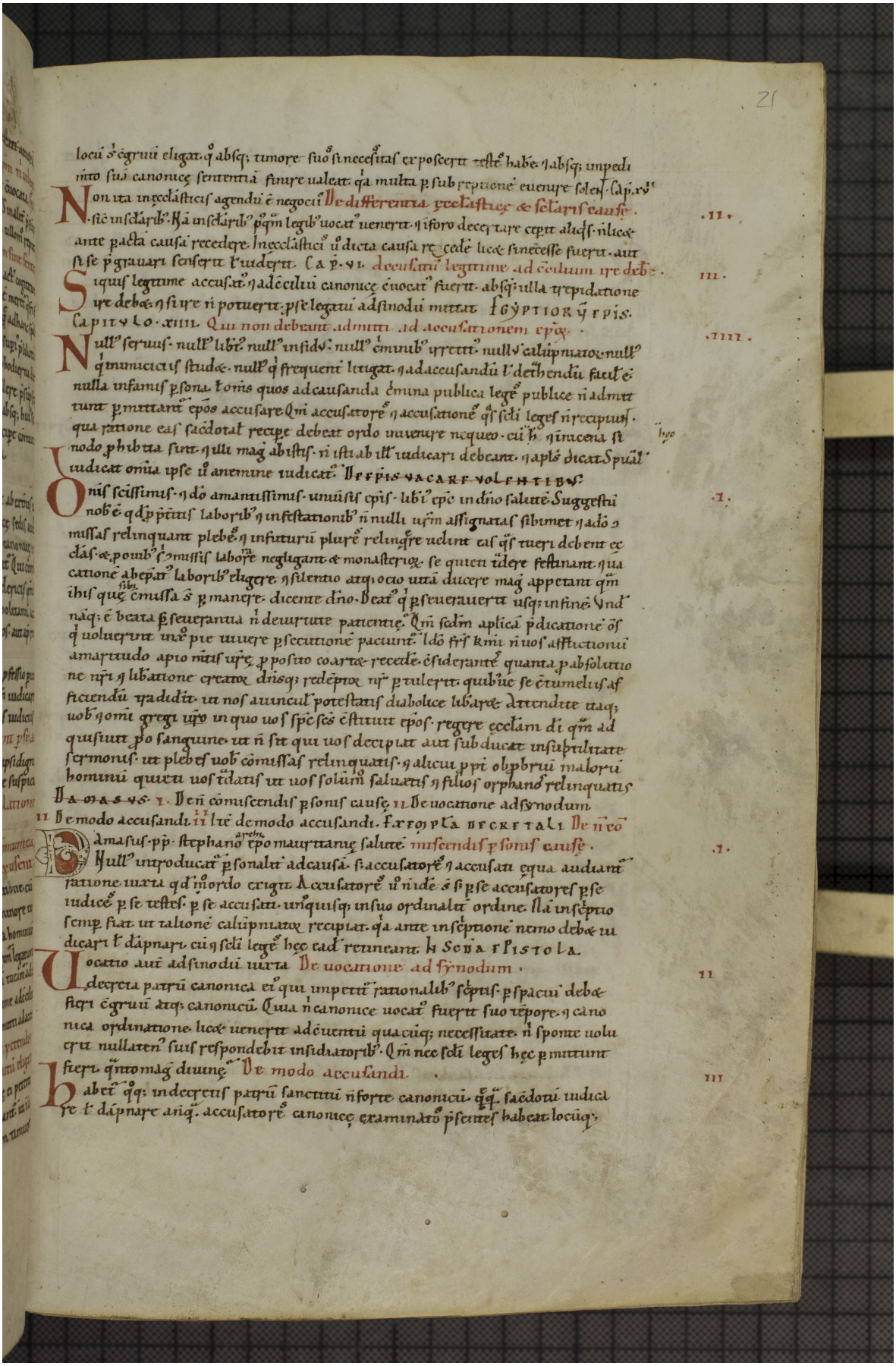

21

locui ꝰ ẽgruui eligat. q̃ absq; timore suo ꝰ necessitas exposcerit testẽ habẽ. ⁊ absq; impedimento suꝰ canonicę sententiã finire ualeat. q̃a multa p̃ subreptionẽ euenire solent. Capitulum

Non uta in ecclẽsticis agendu ẽ negocii. De differentia ecclesiastice & secularis causę. .II.
sic in sclãrib. Ha in sclãrib. p̃q̃m legib. uocat. uenerit. ⁊ iforo decertare cepit. alicꝰ nlicę ante p̃acta causa recedere. In ecclẽsticis u̅ dicta causa recedẽ licet. si necesse fuerit. aut
si se p̃ grauari senserit. t audierit. Cap. VI. decusati legitime ad cõcilium ire debẽ. III.
Siquis legitime accusat. ⁊ ad cõciliũ canonicę ꝛ̃uocat. fuerit. absq; ulla trepidatione
ire debẽ. ⁊ si ire ñ potuerit. p̃se legatũ ad sinodũ mittat. Egyptiorũ Urbis.
Capitulo. XIIII. Qui non debent admitti. ad accusationem epi. .IIII.
Null. seruus. null. libẽ. null. infidꝰ. null. ẽ minub. irretit. nullꝰ calũpniator. null.
q̃ municipis studę. null. q̃ frequent litigat. ⁊ ad accusandũ t defẽdendũ facilẽ
nulla infamis p̃sona. Iomis quos ad causanda ẽmina publica legẽ publice ñ admittunt. p̃mittant. epos accusare. Qm accusatorẽ ⁊ accusationẽ q̃s soli leges ñ recipiuꝰ.
qua ratione eas sacẽdotũ recipẽ debeat ordo uuenire nequeo. cũ h. ⁊ in nicena si
nodo phibita sint. ⁊ illi mag abistis. ñ isti ab illis iudicari debeant. ⁊ apls dicat. Spual. hęc
iudicat omia ipse u̅ a nemine iudicat. Urbis vacare volentibus.
Omnis scissimis. ⁊ dõ amantissimis. omnibus epis. ubi. epc in dno salutẽ. Suggestũ .I.
nobẽ q̃d p̃ pcius laborib. ⁊ infestationib. ñ nulli ufm assignatas sibimet ⁊ ad ꝰ
missas relinquant plebẽ. ⁊ in futurũ plurẽ relinquere uelint. eas q̃s tueri debent ec
clas. & pouib. s. omissis labore neglegant & monasteriq; se quiẽ ũdere festinant. ⁊ ua
cationẽ abepãt. laborib. eligere. ⁊ silentio atq; ocio uitã ducere mag appetant. q̃m
ibis quę cmissa ꝰ p̃manere. dicente dno. Beat. q̃ p̃seuerauerit usq; in finẽ. Und
nãq; ẽ beata p̃seuerantia ñ deuirtute patientię. Qm sedm aplicã p̃dicationẽ ꝰ
q̃ uoluerunt inẽ pie uiuere p̃secutionẽ pacuntur. Idõ frs kmi ñ uos afflictionũ
amaritudo apio nitis ufę p̃posito coartę recedẽ. ẽsidẽrantẽ quanta p̃ absolutio
ne nri ⁊ libationẽ creator drisq; redẽptor nr. p̃tulerit. quibus se ẽtumelis af
ficiendũ tradidit. ut nos auuncul potestatis diabolice libarẽ. attendite atq;
uob. ⁊ omi gregi ufo in quo uos spcs ẽstituit epos. regere ecclam di q̃m ad
quisiuit p̃ sanguine. ut ñ sit qui uos decipiat. aut subducat. insuꝑbitate
sermonis. ut plebes uob. cõmissas relinquatis. ⁊ alicui p̃pi obprbrii malorũ
hominũ quiẽ uos ũdatis. ut uos solũm saluatis. ⁊ filios orphanos relinquatis.
Damasus. I. De cõmiscendis p̃sonis causę. II. De uocatione ad synodum.
II De modo accusandi. III. Item de modo accusandi. Ex epla Decretali. De ñ eo
Damasus. pp. Stephano archiepo mauritanię salutẽ. miscendis p̃sonis causę. .I.
Null. introducat p̃sonalit. ad causã. si accusatorẽ ⁊ accusati. equa audiant.
ratione iuxta qd in ordo erigit. Accusatorẽ u̅ iudẽ ꝰ si p̃se accusatores p̃se
iudicẽ. p̃se testes. p̃se accusati. unusq; in suo ordinalit. ordine. Sla in sẽptio
semp. fiat. ut talionẽ calũpniator recipiat. q̃a ante insẽptionẽ nemo debẽ iu
dicari t dãpnari. cui ⁊ soli legẽ hęc cad retineant. Hs Scda Epistola.
Uocatio aut ad sinodũ iuxta. De uocatione ad synodum. II
decreta patrũ canonica ei qui impetit rationalib. sẽptis. p̃ spacii debẽ
fieri ẽgruii atq; canonicũ. Qua ñ canonice uocat. fuerit. suo tẽpore. ⁊ cano
nica ordinatione licet uenerit. adẽuentũ quacũq; necessitate. ñ sponte uolu
erit. nullatenus suis respondebit insidiatorib. Qm nec soli leges hęc p̃mittunt
fieri. q̃m mag diuinę. De modo accusandi. III
Habẽ. q̃q; in decretis patrũ sanctũ ñ forte canonicũ. q̃q. sacẽdotũ iudica
re t dãpnare aliq. accusatorẽ canonicę. examinatõ p̃sentes habeat. locũq;